

155/2010. (IX. 8.) AB határozat

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság által országos népszavazás kezdeményezésére irányuló aláírásgyűjtő ív és az azon szereplő kérdés hitelesítése tárgyában hozott határozatok ellen benyújtott kifogások alapján meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 359/2009. (IX. 10.) OVB határozatát a jelen határozatban foglalt indokolással helybenhagyja.

2. Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 355/2009. (VIII. 14.) OVB határozata ellen benyújtott kifogás tárgyában az eljárást megszünteti.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

I.

1. Az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) 355/2009. (VIII. 14.) OVB határozatában magánszemélyek által benyújtott országos népszavazás aláírásgyűjtő íve mintapéldányának hitelesítését megtagadta az alábbi kérdésben: „Egyetért-e azzal, hogy az Országgyűlés alkosson törvényt arról, hogy az Alkotmány 70/K. §-ában foglalt igények érvényesítése során mely bíróság és milyen eljárási szabályok alapján járjon el?”

Az OVB határozata indokolásában megállapította, hogy a feltett kérdés nem felel meg az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 13. § (1) bekezdésében megfogalmazott egyértelműségi követelménynek. Az OVB álláspontja szerint a népszavazásra szánt kérdésre a választópolgárok nem tudnának egyértelmű választ adni, mert az Alkotmány hivatkozott szakasza általánosságban utal az alapvető jogokra és kötelezettségekre, ezért pontosan nem derül ki, mely alapjogok megsértése miatt keletkezett igények és kötelezettségek teljesítésével kapcsolatos állami döntések elleni kifogások lennének a népszavazás tárgyai. A kérdést továbbá megtévesztőnek tartja, mert azt sugallja, hogy az alapjogok megsértése miatt keletkezett igények és kötelezettségek teljesítésével kapcsolatban hozott állami döntés elleni kifogások bíróság előtt nem érvényesíthetők. Ezzel szemben az OVB határozata indokolásában megállapította, hogy az Alkotmány 70/K. §-ában foglalt rendelkezés végrehajtására vonatkozó törvényi szabályok jelenleg is teljes körűek. Az OVB határozatát az Alkotmány 28. § (5) bekezdés *b)* pontjára és 70/K. §-ára, továbbá az Nsztv. 2. §-ára és 10. §-ának *b)* pontjára, míg a jogorvoslatról szóló tájékoztatást a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 130. § (1) bekezdésére alapította.

A népszavazás kezdeményezői a törvényes határidőn belül kifogást nyújtottak be, melyben előadták, hogy a határozat jogszabálysértő, melyet részben arra alapítottak, hogy az OVB határozatának indokolásában felhívott Alkotmány 28. § (5) bekezdés *b)* pontja a kérdés hitelesítésével nincs összefüggésben, az Alkotmány 28. § (5) bekezdésének valójában nincs *b)* pontja. Álláspontjuk szerint továbbá az OVB határozat indokolásában az elutasítás indokaként az Alkotmány 70/K. §-ára hivatkozás egyrészt jogszabálysértő, másrészt a határozat nem tesz eleget a Ve. 116. §-a alapján alkalmazandó Ve. 29/B. § (2) bekezdés *e)* pontjában foglaltaknak, mert nem indokolja meg, hogy az Alkotmány 70/K. §-a miért zárja ki a kérdés hitelesíthetőségét. A kifogástevők álláspontja szerint a feltett kérdés egyértelmű és világos. Érvelésük szerint az országos népszavazás során nem az Alkotmányban foglalt alapvető jogokat és kötelezettségeket kívánták népszavazási kérdéssel meghatározni; a kérdés arra irányult, hogy a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény 2. § *c)*, valamint a 3. § *g)* pontjában foglaltakra figyelemmel az Országgyűlés törvényben határozza meg azt, hogy az Alkotmány 70/K. §-a szerinti igények érvényesítése esetében mely bíróság és milyen eljárások szerint jár el. A népszavazási eljárás kezdeményezői - az OVB határozatában foglaltak cáfolataként - hivatkoznak a Legfelsőbb Bíróság egyes konkrét határozataira (ezen határozatok anonimizált változatának „beszerzését” és áttanulmányozását kérve), amelyek alapján - nézetük szerint - megállapítható, hogy az Alkotmány 70/K. §-ában foglalt igények bíróság előtt nem érvényesíthetőek. Egyben hangsúlyozzák, hogy az OVB

nem támasztotta alá jogszabályokkal azt az állítását, hogy a 70/K. §-ában foglalt igények végrehajtására vonatkozó törvényi szabályok teljes körűek.

2. Az OVB-hez 2009. augusztus 24-én kijavítási kérelem érkezett a 355/2009. (VIII. 14.) OVB határozat indokolás részében feltüntetett „Alkotmány 28. § (5) bekezdés b) pontján” szövegrészére nézve.

Az OVB 2009. augusztus 31-én megtartott ülésén, a Ve. 29/B. § (3) bekezdésében foglalt hatáskörében eljárva, meghozta a 359/2009. (IX. 10.) OVB határozatát, amellyel saját 355/2009. (VIII. 14.) OVB határozatát kijavította [az Alkotmány 28. § (5) bekezdés b) pontjára történő hivatkozását a kijavítási kérelemnek megfelelően az Alkotmány 28/C. § (5) bekezdés b) pontjára javította] és teljes terjedelemben 2009. szeptember 10-én a Magyar Közlönyben közzétette. A határozat jogorvoslatról szóló tájékoztatása megállapította, hogy a 359/2009. (IX. 10.) OVB határozattal és a 355/2009. (VIII. 14.) OVB határozattal szembeni kifogás benyújtásának határidejét - „a 355/2009. (VIII. 14.) OVB határozat jogorvoslati záradékának megfelelően” - a 359/2009. (IX. 10.) OVB határozat Magyar Közlönyben való közzétételétől kell számítani. A határozat indokolásában megállapította továbbá, hogy a 2009. augusztus 10-én hozott, 355/2009. (VIII. 14.) OVB határozat szövege hibás, ezért annak hibás szövegét a Ve. 29/B. § (3) bekezdése alapján javította ki.

A népszavazás kezdeményezői a kijavító OVB határozat ellen is kifogással éltek, melyben a 359/2009. (IX. 10.) OVB határozat megsemmisítését és az OVB új eljárásra utasítását annak jogszabálysértésére hivatkozással kérték. Érvelésük szerint az OVB jogszabálysértést követett el azzal, hogy a határozatában a kijavító rendelkezésen túlmenően a kijavított határozatot teljes terjedelmében közzétette, ugyanis kijavítás esetében - nézetük szerint - nincs törvényes lehetőség arra, hogy az OVB a korábbi határozatot kicserélve új határozatot hozzon.

A kifogástevők szerint a 355/2009. (VIII. 14.) OVB határozat Alkotmány 28. § (5) bekezdés b) pontját tartalmazó szövegrészének az Alkotmány 28/C. § (5) bekezdés b) pontjára történő kijavítása jogszabálysértő. A 355/2009. (VIII. 14.) OVB határozat ugyanis semmilyen indokolást nem tartalmaz arra nézve, hogy a hitelesíteni kívánt kérdés az Alkotmány idézett rendelkezésével milyen kapcsolatban van, és mely nemzetközi szerződésből eredő, mely kötelezettségeket érinti, illetve mely kötelezettségeket tartalmazó törvények tartalmát módosítaná. Ebből eredően az Alkotmány 28. § (5) bekezdés b) pontjának a 28/C. § (5) bekezdés b) pontra történő kijavítása „önmagában is” jogszabályt sért, mivel az ilyen módon történő kijavításnak - elírás hiányában - a kifogástevők szerint nem volt helye.

A kifogással élők érvelése szerint a 359/2009. (IX. 10.) OVB határozatnak a jogorvoslat benyújtására vonatkozó rendelkezése jogszabálysértő, mivel az OVB-nek nincs lehetősége arra, hogy az eredeti, a 355/2009. (VIII. 14.) OVB határozatban foglalt határidő feleledjen, azt még az OVB sem hosszabbíthatja meg. Kifejtették továbbá, hogy az OVB határozata elleni kifogás csak az aláírásgyűjtő ív, illetve a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos OVB döntés ellen nyújtható be. Az OVB 359/2009. (IX. 10.) OVB határozatában nem az aláírásgyűjtő ív, illetve a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntést hozott, hanem a korábban - álláspontja szerint - elírt határozatát javította ki, ezért a kijavító határozat ellen kifogás nem nyújtható be.

A kifogástevők érvelése szerint súlyos jogsértést követett el az OVB azzal is, hogy a Ve. 117. § (2) bekezdése szerinti nyolc napos közzétételi kötelezettségének határidőben nem tett eleget, mivel az OVB 359/2009. (IX. 10.) OVB határozata 2009. szeptember 10-én - azaz a határozat meghozatalát követő nyolc napon túl - jelent meg a Magyar Közlönyben. Mindezekre tekintettel kifogásukban kérték az Alkotmánybíróságot, hogy az OVB 359/2009. (IX. 10.) OVB határozatát - az eljárásjogi jogszabályok megsértése miatt - semmisítse meg, és a nyilvánosságra vonatkozó szabályok betartásával, valamint a kezdeményezők nyilatkozattételi jogának biztosításával utasítsa az OVB-t új eljárás lefolytatására.

A kifogástevők a fent ismertetett kifogást tartalmazó kérelmükben egyben alkotmányjogi panasszal éltek a Legfelsőbb Bíróság Kvk. I.37.691/2009/2. sorszámú végzésével szemben, továbbá utólagos normakontrollra irányuló indítványt, valamint mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányuló indítványt is előterjesztettek. Kérték az Alkotmánybíróságot, hogy a 359/2009. (IX. 10.) OVB határozat ellen benyújtott kifogásuk elbírálása előtt bírálja el az alkotmányjogi panaszra, valamint az utólagos normakontrollra, illetve a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányuló indítványukat.

Az Alkotmánybíróság ez utóbbi indítványokat az Alkotmánybíróság ideiglenes ügyrendjéről és annak közzétételéről szóló, módosított és egységes szerkezetbe foglalt 2/2009. (I. 12.) Tü. határozat (ABK 2009. január, 3.; továbbiakban: Ügyrend) 28. § (2) bekezdése alapján jelen eljárástól elkülönítette és külön eljárásban bírálja el.

Az Alkotmánybíróság az OVB két említett határozata ellen benyújtott kifogásokat - szoros összefüggésükre tekintettel - az Ügyrend 28. § (1) bekezdése alapján egyesítette, és a Ve. 130. § (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően - jelen eljárásban - soron kívül bírálta el.

II.

A kifogások elbírálásánál figyelembe vett jogszabályok:

1. Az Alkotmány indítvánnyal érintett rendelkezései:

„28/B. § (1) Országos népszavazás és népi kezdeményezés tárgya az Országgyűlés hatáskörébe tartozó kérdés lehet.

(5) Az Országgyűlés feloszlata előtt a köztársasági elnök köteles kikérni a miniszterelnöknek, az Országgyűlés elnökének és az Országgyűlésben képvisellel rendelkező pártok képviselőcsoportjai vezetőinek véleményét.”

„28/C. § (5) Nem lehet országos népszavazást tartani:

(...)

b) hatályos nemzetközi szerződésből eredő kötelezettségekről, illetve az e kötelezettségeket tartalmazó törvények tartalmáról”.

„70/K. § Az alapvető jogok megsértése miatt keletkezett igények, továbbá a köteleességek teljesítésével kapcsolatban hozott állami döntések elleni kifogások bíróság előtt érvényesíthetők.”

2. A Ve. érintett rendelkezései:

„29/B. § (1) A választási bizottság határozattal dönt. A határozatot - meghozatala napján - írásba kell foglalni.

(2) A határozatnak tartalmaznia kell

a) a választási bizottság megnevezését, a határozat számát,

b) a kérelmező nevét és lakóhelyét (székhelyét),

c) az ügy tárgyának megjelölését,

d) a rendelkező részben a választási bizottság döntését, a fellebbezés (bíróági felülvizsgálat iránti kérelem) lehetőségéről való tájékoztatást,

e) az indokolásban a megállapított tényállást és az annak alapjául elfogadott bizonyítékokat, a kérelmező által megjelölt, de mellőzött bizonyítást és a mellőzés indokait, valamint azokat a jogszabályhelyeket, amelyek alapján a választási bizottság a határozatot hozta.

(3) Ha a határozatban név-, szám- vagy más elírás van, a választási bizottság a hibát kérelemre vagy hivatalból kijavíthatja. A számítási hibát tartalmazó határozat kijavítására csak akkor kerülhet sor, ha a számítási hiba kijavítása nem hat ki az ügy érdemére.”

„130. § (1) Az Országos Választási Bizottságnak az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntése elleni kifogást a határozat közzétételét követő tizenöt napon belül lehet - az Alkotmánybírósághoz címezve - az Országos Választási Bizottsághoz benyújtani.

(2) Az Országgyűlés népszavazást elrendelő, valamint kötelezően elrendelendő népszavazás elrendelését elutasító határozata elleni kifogást a határozat közzétételét követő nyolc napon belül lehet - az Alkotmánybírósághoz címezve - az Országos Választási Bizottsághoz benyújtani. Az Országos Választási Bizottság a kifogás benyújtásáról haladéktalanul tájékoztatja az Országgyűlés elnökét, a népszavazást elrendelő határozat elleni kifogásról a köztársasági elnököt is.

(3) Az Alkotmánybíróság a kifogást soron kívül bírálja el. Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság, illetőleg az Országgyűlés határozatát helybenhagyja, vagy azt megsemmisíti, és az Országos Választási Bizottságot, illetőleg az Országgyűlést új eljárásra utasítja.”

III.

A kifogások nagyobb részben nem megalapozottak.

1. Az Alkotmánybíróságnak a jelen ügyben irányadó hatáskörét az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § *h*) pontjában foglaltaknak megfelelően a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróságnak a kifogás alapján lefolytatott eljárása jogorvoslati eljárás, melynek során az Alkotmánybíróság - alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban - azt vizsgálja, hogy a beérkezett kifogás megfelel-e a Ve.-ben és az Nsztv.-ben foglalt feltételeknek, és az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítési eljárásban az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el.

2. Az OVB a 355/2009. (VIII. 14.) OVB határozatát - annak az indokolásban tévesen feltüntetett „Alkotmány 28. § (5) bekezdés *b*) pontján” szövegrészében - az OVB 359/2009. (IX. 10.) OVB határozatával kijavította. Így az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a 355/2009. (VIII. 14.) OVB határozat elleni kifogás - a kijavításra vonatkozó részében - okafogyottá vált, ezért az eljárást e tekintetben az Ügyrend 31. § *e*) pontja alapján megszüntette.

3. A kifogástevők a 355/2009. (VIII. 14.) OVB határozat ellen benyújtott kifogásukban a határozat jogszabálysértő voltát az Alkotmány 70/K. §-ára, illetve arra hivatkozással is állították, hogy az nem tesz eleget a Ve. 29/B. § (2) bekezdés *e*) pontjában foglalt indokolási kötelezettségnek. Tekintettel arra, hogy az OVB a 355/2009. (VIII. 14.) OVB határozatát a 359/2009. (IX. 10.) OVB határozatával kijavította, és a Magyar Közlönyben 2009. szeptember 10-én közzétette, az Alkotmánybíróság a kifogás elbírálását a javított, 359/2009. (IX. 10.) OVB határozatra nézve végezte el.

Az OVB 359/2009. (IX. 10.) OVB határozatában azon érveléssel állapította meg, hogy a népszavazásra feltenni kívánt kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében rögzített egyértelműség követelményének, mivel a népszavazásra szánt kérdésre a választópolgárok nem tudnának egyértelmű választ adni, miután az Alkotmány hivatkozott szakasza általánosságban utal az alapvető jogokra és kötelezettségekre, ezért abból pontosan nem derül ki, mely alapjogok megsértése miatt keletkezett igények és kötelezettségek teljesítésével kapcsolatos állami döntések elleni kifogások lennének a népszavazás tárgyai. Az Alkotmánybíróság a Ve. 130. §-ában meghatározott hatáskörében - jogorvoslati fórumként - az OVB kifogással támadott határozatát vizsgálja felül. Az Alkotmánybíróság - az OVB határozatának a fentiekben ismertetett indokolásában foglaltakkal egyetértve - a kifogást ebben a részében nem találta megalapozottnak.

4. A kifogástevők a kijavító határozat jogszabálysértő voltát több szempontból is állították. Így érvelésük szerint jogszabálysértést követett el az OVB azzal, hogy a kijavított határozat szövegét teljes terjedelmében közzétette, ez ugyanis a határozat mintegy „kicserélését” eredményezte.

Az Alkotmánybíróság a kifogást abban a részében, amely a kijavító határozat jogszabálysértő voltát annak „kicserélésére” tekintettel állította, nem találta megalapozottnak. A Ve. 29/B. § (3) bekezdése értelmében „[h]a a határozatban név-, szám-, vagy más elírás van, a választási bizottság a hibát kérelemre vagy hivatalból kijavíthatja. A számítási hibát tartalmazó határozat kijavítására csak akkor kerülhet sor, ha a számítási hiba kijavítása nem hat ki az ügy érdemére.” Sem ezen rendelkezés, sem a Ve. más rendelkezése nem szabályozza a kijavítás módját. A Ve. 29/B. § (1) bekezdése határozati formát ír elő a választási bizottság részére, ugyanakkor nincs akadálya annak, hogy a határozati formában történő kijavítás a kijavított határozat újra közlésével történjen, mivel a határozat ismételt közzététele a döntés könnyebb megértését segíti elő. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint alaptalan a kifogásnak a határozat „kicserélésére” vonatkozó hivatkozása, mivel a kijavított határozat rendelkező részéből egyértelműen kiderül, hogy a kijavítás az elírt határozat indokolásának csupán meghatározott szövegrészére, nem annak egész terjedelmére vonatkozik.

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság a kifogást ebben a részében elutasította.

5. Kifogással támadták továbbá a 355/2009. (VIII. 14.) OVB határozatnak az Alkotmány 28. § (5) bekezdés *b*) pontját tartalmazó szövegének az Alkotmány 28/C. § (5) bekezdés *b*) pontjára történő kijavítását is, arra alapítva a jogszabálysértést, hogy a határozat indokolása nem tartalmazza a hitelesíteni kívánt kérdés és az Alkotmány idézett rendelkezése kapcsolatát.

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az OVB - a határozat indokolása alapján - döntését arra alapította, hogy a hitelesítendő kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműségi követelménynek.

A határozat indokolásának II. pontja a jogszabályi hivatkozások között úgy jelöli meg az Alkotmány 28/C. § (5) bekezdés *b*) pontját, hogy arra vonatkozó jogi érvelést a határozat indokolása nem tartalmaz. Az Alkotmánybíróság ugyanakkor vizsgálata során nem talált összefüggést a kifogással élők által hitelesíteni kívánt kérdés és a határozat indokolásában megjelölt, az Alkotmány 28/C. § (5) bekezdés *b*) pontjában foglaltak között.

Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy a Ve. 116. §-a folytán alkalmazandó 29/B. § (2) bekezdés *e*) pontja értelmében az OVB határozatának tartalmaznia kell „az indokolásban a megállapított tényállást és az annak alapjául elfogadott bizonyítékokat, a kérelmező által megjelölt, de mellőzött bizonyítást és a mellőzés indokait, valamint azokat a jogszabályhelyeket, amelyek alapján a választási bizottság a határozatot hozta.”

Az Alkotmánybíróság mindezekre tekintettel megállapította, hogy az OVB határozatok kötelező tartalmára vonatkozó rendelkezésekből az is következik, hogy mást (akár a határozat indokolása szempontjából nem releváns jogszabályhelyek megjelölését) az OVB határozatai nem tartalmazhatnak.

Ezért az Alkotmánybíróság az OVB határozat indokolása említett jogszabályhelyi hivatkozásának helybenhagyását mellőzte és azt a jelen határozatában foglalt indokok alapján hagyta helyben.

6. A kifogástevők az OVB 359/2009. (IX. 10.) OVB határozatával összefüggésben a jogszabálysértést arra hivatkozással is állították, hogy az OVB megsértette a Ve. 117. § (2) bekezdésben foglalt nyolc napos közzétételi kötelezettségét.

A Ve. 117. § (2) bekezdése szerint az Országos Választási Bizottságnak az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos határozatát nyolc napon belül kell közzé tenni a Magyar Közlönyben. A jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény 57. § (1) bekezdése értelmében a Magyar Közlöny a Magyar Köztársaság hivatalos lapja; míg a kijavító OVB határozat aláírásakor hatályban volt, a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter

feladat- és hatásköréről szóló 29/2008. (II. 19.) Korm. rendelet 4. § (1) bekezdésének *d*) pontja értelmében a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter felel (a kormányzati tevékenység összehangolásáért való felelőssége körében) a jogszabályok és más jogi aktusok kihirdetéséért, illetve közzétételéért; továbbá a 6. § (4) bekezdésének *b*) pontja alapján a miniszter (a kormányprogram megvalósításának stratégiai irányításáért való felelőssége keretében) a jogszabályok és más jogi aktusok kihirdetésével, illetve közzétételével összefüggésben ellátja (többek között) a Magyar Közlöny szerkesztését. Az Alkotmánybíróság jelen határozata Indokolásának III. pontjában már kifejtette, hogy a Ve. 130. § (1) bekezdése szerint a kifogás alapján lefolytatott eljárása jogorvoslati eljárás, melynek során az Alkotmánybíróság - alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban - azt vizsgálja, hogy a beérkezett kifogás megfelel-e a Ve.-ben és az Nsztv.-ben foglalt feltételeknek, és az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítési eljárásban az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el. Ugyanakkor a kérelemnek az OVB határozat nyolc napon túli közzétételére vonatkozó, jogszabálysértő voltát állító része nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe, mivel az OVB határozat közzététele a fentiek szerint - nem az aláírásgyűjtő ív hitelesítési eljárásnak a része, s az nem az OVB, hanem - a kifogásolt OVB határozatok közzétételekor - a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter, illetve a Magyar Közlöny szerkesztőségének feladata volt. A Ve. 117. § (2) bekezdésének címzettje tehát nem az OVB, hanem a közigazgatás szervei (OVI, MK szerkesztősége).

7. Az Alkotmánybíróság a kifogásnak azt a részét, amely a határozat jogszabálysértő voltát a jogorvoslat benyújtására vonatkozóan állította, szintén nem találta alkalmasnak az OVB határozat megsemmisítésére, azért az Alkotmánybíróság a kifogást e tekintetben is elutasította. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint ugyanis azzal, hogy az OVB határozata a hibás alaphatározattal szemben a kijavított határozat közzétételétől számítva tette lehetővé a jogorvoslatot, senkinek a jogát nem sértette, sőt a kifogással élni kívánók kedvezőbb helyzetbe kerültek, mivel a kifogás benyújtására nyitva álló határidő ezzel hosszabb lett.

Az Alkotmánybíróság nem találta megalapozottnak a kifogásnak azt az állítását sem, amely szerint a kijavított határozat ellen kifogás jogszerűen nem nyújtható be. Ezzel szemben a Ve. 130. § (1) bekezdése értelmében az Országos Választási Bizottságnak az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntése ellen lehet kifogással élni. A Ve. 29/B. § (3) bekezdése alapján a számítási hibát tartalmazó határozat kijavítására csak akkor kerülhet sor, ha a számítási hiba kijavítása nem hat ki az ügy érdemére, ugyanakkor nem zárható ki az, hogy más esetben történő elírás (különösen szám- vagy más elírás) javításával maga a határozat tartalma változik, amely ellen kifogás csak a kijavítást követően nyújtható be. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság a kifogást ebben a részében is elutasította.

Az Alkotmánybíróság a határozat Magyar Közlönyben történő közzétételét az OVB határozat Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Budapest, 2010. szeptember 6.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovich Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró